

Η μάχη των ΔΕΚΟ

Με την προπαγάνδα για τα μεγάλα ελλείμματα των ΔΕΚΟ να έχει πάρει τεράστιες διαστάσεις, προετοιμάζει η κυβέρνηση το σχέδιο για το γενικό ξεπούλημά τους, με στόχο την εξοικονόμηση περίπου 800 εκατ. ευρώ, μέχρι και το Σεπτέμβριο του 2011. Πρώτες στη λίστα έχουν ήδη μπει ο ΟΣΕ, οι συγκοινωνίες του λεκανοπεδίου, οι δύο αμυντικές βιομηχανίες (ΕΑΣ και ΕΑΒ), αλλά και η ΔΕΗ. Για να προχωρήσουν όλες αυτές οι επιθέσεις το επόμενο διάστημα θα προσληφθούν ειδικοί σύμβουλοι αποκρατικοποιήσεων σε κάθε ΔΕΚΟ.

Το υπουργείο Μεταφορών διαμηνύει ότι έχει ήδη από τα μέσα του καλοκαιριού έτοιμο το νομοσχέδιο για την ιδιωτικοποίηση του ΟΣΕ. Το νομοσχέδιο προβλέπει την ιδιωτικοποίηση του 49% της ΤΡΑΙΝΟΣΕ, την περαιτέρω κατάργηση των λεγόμενων «ζημιολόγων» δρομολογίων, αυξήσεις στις τιμές των εισιτηρίων, συμβάσεις μακροχρόνιας παραχώρησης σε ιδιώτες για σταθμούς του Οργανισμού σε Θριάσιο και Θεσσαλονίκη, μείωση του κόστους μισθοδοσίας. Το πρόγραμμα «εξυγίανσης» προβλέπει την παραμονή στον ΟΣΕ περίπου 4.000 εργαζομένων από το σύνολο των 6.500 που εργάζονται σήμερα.

Σχετικά με τις αστικές συγκοινωνίες το υπουργείο επεξεργάζεται ένα σχέδιο δημιουργίας «Μητροπολιτικού Φο-

Κοινή πορεία των εργαζομένων στις συγκοινωνίες στις 17/6

ρέα Αστικών Συγκοινωνιών». Συγκεκριμένα προβλέπεται η συγχώνευση της ΕΘΕΛ με τον ΗΛΠΑΠ σε μία νέα εταιρεία, και του τραμ, του μετρό και του ΗΣΑΠ σε μία δεύτερη, με στόχο τον «ανορθολογισμό του λειτουργικού τους κόστους», δηλαδή την εφαρμογή νέων περικοπών.

Στην εταιρεία Ελληνικά Αμυντικά Συστήματα ΕΑΣ σχεδιάζεται η αναζήτηση στρατηγικού επενδυτή για την εξαγορά του 49% της εταιρείας η οποία διαθέτει 8 εργοστάσια σε όλη την Ελλάδα. Ενώ σχετικά με τη ΔΕΗ η υπουργός Περιβάλλοντος Μπιρμπίλη σε συνέντευξή της στις αρχές Αυγούστου

είχε δηλώσει: «τόσο η κυβέρνηση όσο και η τρόικα επικεντρώνουν το ενδιαφέρον τους στην απελευθέρωση της αγοράς ενέργειας και όχι στην ιδιωτικοποίηση μονάδων της ΔΕΗ», προσπαθώντας να αποφύγει τις αντιδράσεις των εργαζομένων.

Όλα αυτά τα σχέδια μπορούν και πρέπει να μείνουν στα χαρτιά. Οι εργαζόμενοι στον ΟΣΕ έχουν με τις κινητοποιήσεις τους μέσα στο καλοκαίρι καταφέρει να μην επιτρέψουν στο Ρέππα να περάσει από τη βουλή το νομοσχέδιο που δολοφονεί το σιδηρόδρομο. Οι εργαζόμενοι στις αστικές συγκοινωνίες της Αθήνας κατέβηκαν

για πρώτη φορά στα χρονικά σε δύο κοινές στάσεις εργασίας, αναγκάζοντας τις ηγεσίες των συνδικάτων τους να υποσχεθούν κοινό βηματισμό σε περίπτωση που η κυβέρνηση τολμήσει να προχωρήσει σε συγχωνεύσεις και περικοπές. Οι οδηγοί της ΕΘΕΛ ανάγκασαν την κυβέρνηση να καταβάλει τους μισθούς τους με μία κινητοποίηση μερικών ωρών την 1η Ιούλη, ενώ οι εργαζόμενοι στο Μετρό πάλεψαν ενάντια στις απολύσεις των συμβασιούχων συναδέλφων τους κόντρα στους απεργοσπαστικούς μηχανισμούς των δικαστηρίων. Οι εργαζόμενοι στα Αμυντικά Συστήματα πληρώθηκαν μετά

από δύο εβδομάδες επίσκεψης εργασίας, ενώ οι εργαζόμενοι της ΔΕΗ με ένα μαζικό συλλαλητήριο στις 28/6 έστειλαν μήνυμα στην κυβέρνηση ότι αν προχωρήσει στην ιδιωτικοποίηση της ΔΕΗ θα προχωρήσουν σε απεργιακό μπλακ άουτ.

Αυτή η αντίσταση είναι που έχει αναγκάσει την κυβέρνηση να σχεδιάζει αλλά να μην μπορεί να εφαρμόσει στην πράξη τις επιθέσεις της. Όσα προπαγανδιστικά όπλα και να χρησιμοποιήσουν ο Λοβέρδος, ο Ρέππας ή η Μπιρμπίλη, η κυβέρνηση δεν πρόκειται να γλυτώσει από ένα νέο απεργιακό τσουνάμι με όποια ΔΕΚΟ και αν προσπαθήσει να τα βάλει. Οι εργαζόμενοι ξέρουν ότι για τα ελλείμματα φταίει η ίδια πολιτική που χαρίζει δις στις τράπεζες και αφήνει τους εργαζόμενους απλήρωτους, φταίει η πολιτική των προηγούμενων κυβερνήσεων που μείωσε την κρατική επιχορήγηση και εξανάγκασε τις ΔΕΚΟ σε δανεισμό από τις τράπεζες.

Οι εργαζόμενοι των ΔΕΚΟ έχουν καταφέρει με τους αγώνες τους να απονομιμοποιήσουν τα επιχειρήματα της κυβέρνησης και της τρόικας στα μάτια της πλειοψηφίας της εργατικής τάξης και έχουν αντίθετα δυναμώσει το δικό τους στρατόπεδο. Η αναμέτρηση με το «πρόγραμμα εξυγίανσης» είναι υπέρ τους: «Μολών Λαβέ» λοιπόν.

Κατερίνα Θωίδου

ΡΕΘΥΜΝΟ ΕΤΑΙΡΙΑ ΥΔΡΕΥΣΗΣ

Οι 25 συμβασιούχοι της ΔΕΥΑΡ (ΕΥΔΑΠ του Ρεθύμνου) μέσα στο κατακαλόκαιρο ξεκίνησαν κινητοποιήσεις ως ένδειξη διαμαρτυρίας για την άδικη και παράνομη, απόλυσή τους από την διοίκηση της ΔΕΥΑΡ.

Κρατώντας μαύρες σημαίες και με ένα πανό (βλέπε την φωτό) οι ίδιοι εξέφρασαν για μια ακόμα φορά την απογοήτευσή τους, επαναλαμβάνοντας πως καλύπτουν πάγιας και διαρκείς ανάγκες, και πως είναι απαραίτητοι στην επιχείρηση. Οι ίδιοι μάλιστα αποφάσισαν να κινηθούν και νομικά εναντίον της διοίκησης της ΔΕΥΑΡ, καθώς θεωρούν παράνομη την ενέργειά της να προχωρήσει στην απόλυσή τους προτού καθαρογραφεί η απόφαση.

«...Ο τρόπος που μας απολύουν είναι παράνομος, όπως μας γνωστοποίησαν και οι δικηγόροι μας... Θα κινηθεί νομική διαδικασία κατά της επιχείρησης... Εμείς οι 25 είμαστε από 6 έως 8 χρόνια στην επιχείρηση. Είμαστε εντός του οργανογράμματος που προβλέπει 103 άτομα και εμείς είμαστε 92. Σε μια τέτοια περίοδο τουριστικής αιχμής η απομάκρυνση μας θέτει σε κίνδυνο την πόλη, διότι αν συμβεί κάτι δεν μπορεί να αντιμετωπιστεί. Δεν είναι δυνατό να λέγεται ότι εμείς φταίμε για τις αυξήσεις του νερού.

Μιλάμε για μια αύξηση το Μάιο του 2009 που αγγίζει τις 700.000 ευρώ, για μια αύξηση τον Ιανουάριο του 2010 και για μια μείωση μισθών που αγγίζει τις 700.000 ευρώ. Πώς με όλα αυτά τα έσοδά της επικαλείται τους συμβασιούχους. Όλα αυτά είναι ένα κόλπο, μια «καραμέλα» εναντίον μας» ανέφερε στον τοπικό τύπο ένας από τους συμβασιούχους.

Από το βράδυ της Πέμπτης 12/8 οι εργαζόμενοι είχαν προχωρήσει σε κινητοποιήσεις, αποκλείοντας αρχικά τις εγκαταστάσεις της ΔΕΥΑΡ και παραμένοντας εκεί ολόκληρη τη νύχτα. Έχοντας αναρτήσει ένα πανό έξω από το δημαρχείο, διαμαρτυρόμενοι για τις απολύσεις τους.

Οι απολύσεις αυτές δεν είναι τίποτα παραπάνω από το την υλοποίηση του προγράμματος σταθερότητας κυβέρνησης - ΔΝΤ- ΕΕ. Η βάρβαρη επιλογή του να πληρώνουν οι εργαζόμενοι τα βάρη της κρίσης θα ανοίξει μια σειρά από εργατικούς αγώνες μέσα στο επόμενο διάστημα. Είμαστε με κάθε έναν εργαζόμενο που βγαίνει στο δρόμο και θα παλέψουμε για να πληρώσουν την κρίση οι καπιταλιστές, όχι οι εργαζόμενοι.

Νίκος Σκιαδάς, Ρέθυμνο

ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ

Την ανάκληση της απόλυσης του διευθυντή σύνταξης Σήφη Πολυμήλη ζήτησαν με ψήφισμα τους οι συντάκτες της Ελευθεροτυπίας μετά από γενική συνέλευση που έγινε την Τρίτη 10 Αυγούστου. Στο ψήφισμα οι εργαζόμενοι προειδοποιούν με δυναμικές κινητοποιήσεις στην περίπτωση που υπάρξει απόλυση οποιουδήποτε εργαζόμενου στην επιχείρηση και ζητούν από την ιδιοκτησία σαφείς δεσμεύσεις για την μελλοντική πορεία της εφημερίδας.

«Οι συντάκτες της «Ε» και της «Κ.Ε.», που πήραμε μέρος στη συνέλευση της 10ης Αυγούστου 2010, συζητήσαμε και αποφασίσαμε τα εξής:

- Διαφωνούμε με την απόλυση του διευθυντή σύνταξης Σήφη Πολυμήλη. Τη θεωρούμε άδικη, ανεξήγητη και ζητούμε την ανάκλησή της. Εκφράζουμε τη συμπαράστασή μας στο πρόσωπό του.
- Υπερασπιζόμαστε τις θέσεις εργασίας και δεν διαπραγματευόμαστε τη μείωσή τους με απολύσεις.
- Ζητούμε από την ιδιοκτησία της εφημερίδας να μην παρεμβαίνει στη δημοσιογραφική λειτουργία ερήμην της διεύθυνσης και της βούλησης των εργαζομένων και να επαναφέρει με τους εργασιακό μας χώρο την ομαλότητα και το αίσθημα της ασφάλειας που έχουν κλονιστεί.
- Ζητούμε από τη διεύθυνση να ασκήσει τα δικαιώματά της, διαφυλάσσοντας τη δημοσιογραφική δεοντολογία και λειτουργία της εφημερίδας και την αξιοπρέπεια των εργαζομένων.
- Θεωρούμε ότι υπάρχουν όρια ανάμεσα στην ιδιοκτησία και στο συντακτικό - δημοσιογραφικό έργο. Αυτά τα όρια θα πρέπει να γίνονται σεβαστά απ' όλους.
- Ζητούμε από την ιδιοκτησία να σεβαστεί όσα το ψήφισμα περιέχει και να πάρει θέση το επόμενο διάστημα.
- Διατηρούμε το δικαίωμά μας να αντιδράσουμε με δυναμικό τρόπο και σε συνεννόηση με το συνδικαλιστικό μας σωματείο σε οποιαδήποτε απόπειρα μελλοντικής παραβίασης των παραπάνω».

«Χωρίς σταματημό και χωρίς διακοπές η επίθεση της εργοδοτικής πλευράς, τόσο στον ιδιωτικό τομέα, όσο και στον ευρύτερο δημόσιο, κλιμακώνεται και παίρνει μορφή συγκεκριμένων μετώπων μέσα στους εργασιακούς χώρους» αναφέρει σε ανακοίνωση της (1/8) η ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΑΤΡΟΠΗ. «Μπαίνοντας στην καλοκαιρινή περίοδο η αρχή έγινε με τη μαζική αποπομπή των 1.047 συμβασιούχων στην ΕΡΤ, με αποτέλεσμα να απαξιωθεί πλήρως η ΕΡΤ, αφού ολόκληροι τομείς σχεδόν διαλύθηκαν. Παράλληλα οργιάζει το παρασκήνιο για τις μεθοδεύσεις και τα λογής-λογής «κριτήρια» που θα χρησιμοποιηθούν για τις επιλογές προσώπων στη νέα προκήρυξη θέσεων συμβασιούχων.

Ακολούθησε σειρά απολύσεων εργαζομένων στα ΜΜΕ και συγκεκριμένα στις Αττικές Εκδόσεις, το Έθνος, το Κέρδος, τον Σκάι, ταυτόχρονα με τις γενικές εξελίξεις στο εργασιακό-ασφαλιστικό-οικονομικό πεδίο (ασφαλιστικό νομοσχέδιο, εργασιακές αλλαγές, ΟΜΕΔ και ΣΣΕ, κλπ). Ταυτόχρονα τα «γνώριμα» προβλήματα της καθυστέρησης στην καταβολή δεδουλευμένων εμφανίστηκαν σε μια σειρά από χώρους (πχ «επικοινωνία 94FM», Απογευματινή, κλπ).

Ξεχωριστή θέση κατέγραψε η αποχή (επί της ουσίας και όχι επί του τυπικού) της ΕΣΗΕΑ που συνέχισε να κλείνει το μάτι στην εργοδοσία. Είναι αργά για να παριστάνουν την αντιπολίτευση καθισμένοι στον καναπέ και την αδράνεια, όσοι είχαν συμμετοχή στα συνδικαλιστικά εκτρώματα των τελευταίων χρόνων.

ΔΕΝ είναι όμως ποτέ αργά να επιμελούμε κι άλλη μια φορά στην ανάγκη ενωτικής δράσης και συσπείρωσης στη βάση των εργαζομένων, όλων των ειδικοτήτων των ΜΜΕ και σε συντονισμό με το συνολικό εργατικό κίνημα.

Η επίθεση της κυβέρνησης, των εργοδοτών και των ΕΕ-ΕΚΤ-ΔΝΤ δεν σταμάτησε, αλλά αντίθετα παίρνει συγκεκριμένα χαρακτηριστικά και μέσα στους τόπους δουλειάς. Ενωτικά, ανυποχώρητα και δυναμικά οφείλουμε να σταθούμε στο ύψος των περιστάσεων».